

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII ĂTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

HOTĂRĂREA NR. 204 din 04.07.2012

Dosar nr.: 373/2011

Petiția nr.: 5857/12.10.2011

Petente: G.A și Ț. E.

Reclamați: Ministerul Justiției, Guvernul României

Obiect : neacordarea unui drept (asistență medicală gratuită), prin omisiune

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentelor

I.1.1. G.A, cu domiciliul de corespondență în

1.1.2..T.E. cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamațiilor

I.2.1. Ministerul Justiției, cu sediul în str. ..

I.2.2. Guvernul României, cu sediul ..

II. Descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Plângerea vizează neacordarea unor drepturi prin omisiune. Astfel, petentele consilieri de probațiune, susțin că deși ar trebui să beneficieze de asistență medicală gratuită, la fel ca tot personalul angajat al Ministerului Justiției, nu beneficiază pentru că, din eroare, personalul de probațiune nu a fost introdus în hotărârea Guvernului.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20 alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin adresele nr. 5867/19.10.2011 și nr. 5975/19.10.2011 părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 08.11.2011. La termen părțile au fost absente.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentelor

4.1.1. Petentele, angajate ale Ministerului de Justiție în funcția de consilieri de probațiune, susține că între personalul angajat al ministerului și consilierii de probațiune s-a săvârșit o discriminare.

Astfel, se arată că toți sunt beneficiari ai dreptului de asistență gratuită, însă pentru categoria din urmă, respectiv consilierii de probațiune, dreptul este imposibil de exercitat pe motiv că această categorie nu a fost introdusă, din eroare, în Hotărârea de Guvern nr. 762/2010 privind condițiile de acordare, în mod gratuit, a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru procurori, judecatori, magistrați-asistenți, personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și al parchetelor.

4.1.2. Prin urmare, discriminarea poate fi eliminată și dreptul gratuit la asistență medicală poate fi exercitat prin includerea categoriei personalului de probațiune în rândul beneficiarilor.

Sușinerile Ministerului Justiției

4.2.1. Pe cale de excepție, Ministerul Justiției invocă excepția de competență a CNCD cu privire la decontarea medicamentelor și serviciilor medicale retroactiv.

4.2.2. Pe fondul plângerii, Ministerul susține că a trimis Secretariatului General al Guvernului proiectul de modificare a GH nr. 762/2010 încă din decembrie 2010 și a revenit ulterior cu mai multe adrese în vederea înscrierii proiectului de act normativ pe ordinea de zi a ședinței Guvernului.

4.2.3. În cele din urmă, în ședința Guvernului din 11 ianuarie 2012, a fost adoptată HG nr. 22/2012 pentru modificarea și completarea HG nr. 762/2010 privind condițiile de acordare, în mod gratuit, a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru procurori, judecatori, magistrați-asistenți, personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și al parchetelor, publicată în M.Of. nr. 44 din 19 ianuarie 2012.

Guvernul României nu a comunicat un punct de vedere

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Pe cale de excepție, Colegiul director a analizat excepția invocată de partea reclamată, respectiv excepția necompetenței CNCD, cu privire la decontarea cheltuielilor serviciilor medicale retroactiv, și a dispus admiterea acesteia, întrucât organul competent în a soluționa cererea este instanța de judecată.

5.2. Pe fondul, plângerii, în fapt, Colegiul reține că obiectul dedus soluționării constă în neacordarea unui drept prin omisiune. Astfel, reține că deși petentele erau îndreptățite să beneficieze de asistență medicală, în regim gratuit, la fel ca tot personalul angajat al Ministerului Justiției, nu beneficiază pentru că, din eroare, personalul de probațiune nu a fost introdus în hotărârea Guvernului.

5.3. În drept, alizând faptele reținute în petiție, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

5.4. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar,

principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccherio and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

5.5. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) Existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile. În speța de față, Colegiul Director ia act de faptul că persoanele de etnie maghiară au fost tratate în mod preferențial de către partea reclamată, prin oferirea de informații de interes public doar în limba maghiară, spre deosebire de persoanele de alte etnii care nu au avut acces la aceste informații.

b) Existența unui criteriu de discriminare conform. art. 2 alin. 1 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu modificările ulterioare. În speța de față, Colegiul Director reține că la baza aspectelor sesizate de petent a stat criteriul etniei, având în vedere faptul că, prin acțiunile reclamatului, li s-a restrâns accesul la informații de interes public persoanelor de alte etnii decât cea maghiară.

c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege. În cazul de față, Colegiul reține că în speța de față, reclamatul nu a respectat dreptul la informare al persoanelor de alte etnii decât cea maghiară, în ceea ce privește un eveniment de importanță publică.

d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare. În ceea ce privește justificarea oferită de partea reclamată, în ceea ce privește lipsa fondurilor necesare tipăririi de materiale promoționale și în limba română, Colegiul Director consideră că aceasta nu este obiectivă, neexistând o egalitate de tratament în acest sens.

5.6. Examinând sesizarea petentelor și dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că faptele prezentate constituie fapte de discriminare potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, Colegiul reține incidența prevederilor art. 2 alin. 1 coroborate cu prevederile art. 10 lit h) din O.G. nr. 137/2000, republicată, la momentul depunerii plângerii.

5.7. Colegiul ia act de eliminarea discriminării prin modificarea și completarea actului normativ ce prevede acordarea drepturilor solicitate de petente, emitentul actului normativ remediind situația.

5.8. Având în vedere faptul că personalul de probațiune din Ministerul Justiției, categorie din care fac parte și petentele, a fost introdus în actul normativ în cauză, nu se impune nicio sancțiune în speța de față.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admiterea excepției de necompetență a CNCD privind decontarea cheltuielilor retroactiv
2. Faptele sesizate intră sub incidența art. 2 alin.1 și art 10 lit h) din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată
2. Clasarea dosarului
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

BERTZI Theodora – Membru

HALLER Istvan – Membru

VASILE Alexandru – Membru

STANCIU Claudia - Membru

Data redactării: 05.12.2012

Redactat și motivat A. C. F.

A. P.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.